

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra De, der tog hjemmefra

Citation: Larsen, Karl: "De, der tog hjemmefra 3: Bedre Folks Børn. Cand.phil.'en, Farmaceuten, Boghandleren", i Larsen, Karl: *De, der tog hjemmefra 3: Bedre Folks Børn. Cand.phil.'en, Farmaceuten, Boghandleren*, Gyldendalske Boghandel. Nordisk Forlag, 1912-1914, s. 145. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-larsenk_14-shoot-idm140082306349216.pdf (tilgået 09. maj 2024)

Anvendt udgave: De, der tog hjemmefra 3: Bedre Folks Børn. Cand.phil.'en, Farmaceuten, Boghandleren

„Der bliver nu at berette om den voldsomme Cyclon, vi havde her i Forgaars. Om Morgenen gik George og jeg til the township i hans Vogn, det blæste temmelig stærkt, og vi så Træerne over vort Hoved svaje frem og tilbage med en Del Ængstelse. Da vi havde forrettet vore Ærinder og vendte tilbage, havde Vinden steget til en Storm, og vi havde ikke kørt langt, førend et Træ faldt med brøende Brag over Vejen foran os. Vi havde Økser med os, stod af og huggede en Passage gennem det, men medens dette stod paa, ønskede jeg mig selv vel hjemme, for Stormen brølede i Trætoppene over os, og hvert Øjeblik kunde vi forvente mere Træer ned ovenpaa os. Imidlertid vi var saa heldige at slippe hjem, førend Vejret brød ud i al sin Voldsomhed. Om Aftenen vi sad her i Køkkenet med en betydelig Frygt for, at Huset skulde flyve væk, og vi hørte Træerne falde med Lyd som Skud. „Ud væded Stormen af Himmelens Porte, fælt knager Granen i sorteste Nat.“ [*„Ud stormer Vinden fra Himmelens Porte, fælt knager Granen i kolde Nai.“ (Oehlenschläger: Hakon Jarls Død (Digte 1803))*]. Vor Angst for Kvægets Sikkerhed var betydelig, og George priste sig selv lykkelig ved kun at finde 2 Stude knuste under Træerne næste Morgen. Hele Natten faldt Træerne, saa Jorden rystede, og først henad Morgenen bedagedes Vejret. Da vi stod op næste Dag, så det ud, som en gigantisk Plov havde pløjet en Fure gennem Skoven, c. 1000 Alen bred, alle Træerne laa ned med Rødderne ude af Jorden. Ved nøjere Undersøgelse viste det sig, at der var 40 Træer falden paa tværs af Vejen, der gaar herfra ned til Tinminedistriktet, saa at vi var saa at sige lukkede inde. Vi har arbejdet de to sidste Dage med Økser, Save og Hest og Slæbekæder, Dunkrafter osv., og det er lykkedes os ved Homeriske Anstrengelser at faa Vejen klaret, hvilket var saa meget mere nødvendigt, som Georges Broders Kone behøver Jordemoderens Assistance. Vejen herfra Huset op til mit Land er ligeledes fuld af Træer, hvilket er beklageligt, da Tømmeret, hvoraf mit Hus skal bygges, er her paa Georges Land, og jeg maa klare Vejen, før jeg kan køre det op. — Min Dag gaar saaiedes: Jeg vaagner om Morgenen, medens det endnu er mørkt, ved at høre Mrs. Parson rumstere ude i Køkkenet med at berede Frokost; lidt efter staar jeg op, sidder ude ved Ilden og snører mine Støvler og tager mine Lædergamascher paa, hvilke er nødvendige i Krattet (scrub). Saa spiser vi Frokost, saa snart George kommer ind efter at have fodret og striglet Hesten. Frokost er Havregrød med Mælk, Mutter-Bird [*@9@/9: mutton-bird, en Slags Skraape, Puffinus brevicanda*] (en saltet og kogt, derpaa stegt Søfugl, som man køber i Lage i en Tønde ligesom Spegesild), Smørrebrød og Kaffe. Jeg tager derpaa min Økse, løser min Hundehvalp „Stockman“ af Kæden, hvor den er bunden, og begiver mig op ad Vejen med Hunden ved mine Hæle og Øksen paa Nakken. Paa min Block Land arbejder jeg til 12, først gaar jeg rundt og tilser mine Kangaroo-Snarer, og naar der er Vildt i dem, tager jeg det hjem, naar jeg Kl. 12 gaar til Middag, der for det meste bestaar af stegt eller kogt kangaroo eller wallaby [*en lille Kænguruh*] og Kartofler samt stuvede Pærer eller Æbler. Jeg fanger kangaroo mest af Hensyn til Skindene, der bringer c. £ 1 Dusinet. Efter Middag gaar jeg sammesteds hen, kommer tilbage Kl. 5 for Aftensmad (Smør, Brød, The); efter at have røget en Pibe (aldrig mer end tre om Dagen, en efter hvert Maaltid; gak hen og gør ligesaa!) og læst lidt i en Bog fra det temmelig begrænsede Bibliothek, tager jeg fat paa dette stor- slaaede Skriveri. Kl. 9 lægger jeg mine Skrivematerialier i min Kasse, som staar under min Seng, passiarer lidt med Mrs. Parson, hvilket i Reglen bestaar i, at jeg bejamrer min vrede Skæbne an- gaaende hendes Datters Uvilje mod mig, hvortil hun svarer: „Time enough, she is only child yet“ [*Der er jo Tid nok; hun er kun Barn endnu*]. Derpaa gaar jeg tilsengs og ligger en lang Tid og tænker paa mange og forskellige Ting, blandt andet paa Dig, gamle Ven, for derpaa i Tidens Løb at falde i Søvn o. s. v.